

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ser[m]ones de septe[m] viciis criminalib[us]
eoru[m]q[ue] remediis magistri Pauli Wan theosophi et
co[n]cionatoris Patauiensis eximii**

Wann, Paul

[Augsburg], 1517

VD16 W 1186

De tertio vicio capitali. s. Jra Sermo. XXXVIII

urn:nbn:de:hbz:466:1-30065

De optimia ira dei

Peccati **T**rius susuratio est qui perit per trahactos
gueras ac rone finis. Grauitas ei perit magistratus ex fi-
rendis ex ne quis ex malo obsecro. Unus trahactor de depresso
fine ea quod se simpli mala. s. ea ex quod oritur fama vel

diminuit fama. Susurro non curat dicere nisi
mala appetitum quod displacere audiatur. Tunc quod susur-
ro trahit peiora fine. s. auferre maius bonum quod est
amicus vel amicitia ista oia bona extiora: et leios
malum. s. zizania odii. i. iurisdictio. discordie et
guerre: quod non trahit trahactor sed solu famam aufer-
re. i. susurro est maius perit de trahacto. Heeb.
Tho. q. q. q. lxxviii. ar. q. **S**ecundus susuratio est
grauius perit de trahacto rone opis. Grauius ei perit
est peiora facere quod peiora dicere. s. susurro inten-
dit peiora facere et operari. s. zizania leios et amici-
tia separare. trahactor autem peiora dicere. g. t.
Unus trahactor quod peiora dicat quod susur-
ro: non tamen peiora facit ut susurro trahit. ut de scis
Tho. ibidei i. sol. q. argu. Ex hac rone elicet alia
trahactor ro: talis vices. Perit i. proximam rati grauius quanto per
peiora de ipm maius nocum est inferi. p. x. Nocum est ac
susurro rati est maius. q. non maius bonum quod colligit. in oia
peiora at bona extiora p. m. amicus: quod sine amicis nullus
vivere potest p. vii. Eth. vii. Eccl. vi. Amico
fidelis nullus est p. p. v. Unus quod amicus melius est quod
bonorum: et amari melius est quod honorari. ut de p. b.
vii. Eth. Jo susurro p. quod colligit amicitia est
maius perit de trahactor. v. q. est p. u. illa p. q. solu
fama et bonorum. ut susurro p. v. ha sua directe
et operari ad amicitiam iducendam. trahactor autem solu
dispositus ad amicitiam iducendam. trahactor autem solu
dispositus: g. t. Alio p. formari hec ro. Ille qui emittit
disposuit vel ordinare aliquid quod amicitie est occa-
sio. non tam peccat quod ille qui suis verbis directe
trahit amicitiam remouere vel expellere. s. trahactor
trahit directe collere illud. s. famam. cuius oppositum
s. famam amicitiam impedit. eo quod vniuersitas p. pru-
dens et bene disfugit amicitiam famam p.
sonarum. Susurro autem directe operari ad amicitiam i.
ducendam eo quod directe trahit dicere illa quod displacere
illi cui loquitur malum aliis. Unus cum trahactor trahit
solu famam. susurro autem trahit am. vni. q. alii
remouere. susurro erexit et amicitie. trahactor
autem est occasio amicitie. Et quod qui peccat quod est ca-
mali quod est occasio mali. s. susurro quod est etiam amici-
cie. qui peccat quod trahactor quod est occasio amicitie
ut de s. Tho. vbi s. i. sol. q. argu. **Quarto su-**

Peccaas surrato est qui perit de trahacto rati de diuina legi: p. t.
q. legem illud: q. q. directe agit deceptum legi: q. qui p. ce-
de gratia cat. s. susurro directe agit deceptum legi: q. vices q. p. ce-
perit de dilectione. p. x. co q. ipse directe n. trahit amici-
tia disrupit amicitiam. et aperte deceptum magis est de
deum quod est ipsa dilectio. q. Jo. iii. De charitas est se-
cundus causaliter et exemplaris. Ille autem qui trahit
fieri suo de trahacto legi i. c. t. c. t. p. ceptum de
lectio. p. x. Unus quod maius perit quod trahit deum quod est
fit de p. t. Jo. susurro qui agit directe deum quod est

ipsa dilectio: qui p. ceccat h. trahactor qui agit de p. t.
cepit de dilectione. p. x. ut de s. Tho. vbi s. i. sol.
q. argu. **Quinto susuratio est perit qui de**
trahacto rone diuine indignationis: quod perit sic: quod
mai. v. qui perit e. illud quod deum solu odit. s. et
decepsit. ut de Prover. vi. Sex. s. ut q. odit de
et secessit de trahactor alia et. s. cu. q. semiat in fessis
discordias: g. t. v. p. t. ser. xxvij. **N**Hoc est
o. d. de. s. Tho. vbi s. i. sol. q. argu. i. fine. Ex obo
istis p. t. q. susurro est valde que perit quod sin-
gulariter ultra alia decessit de. Unus quius de trah-
actor sit que p. deceptum: ut p. t. s. ser. xxvij.
xxv. et xxvij. en. susurro est adhuc qui perit
ut p. t. s. d. dice. Et p. t. sufficiat n. de inuidia
et filiab. ei. auditis q. dices s. s. loge latius
doctores bac. m. p. seqn. Implorem. g. diu-
na clemencia et pietate: q. t. g. ram nob. doceat ve
re de trahacto de trahacto et susurro malitia. p. q. r.
d. mereamur cu. scis obo in vera charitate co-
sequi gloriam semperernam Amen

Contra tertio vicio capitali. s. Ira
Sermo. xxxviii

Rascimini et no:

Estire peccare p. s. iii. Quia in precedentibus
lib. p. trius susurro et filiab. ei. et caru. de malitia
et rati remedio est illa supbia mala. Secundus
Inuidia et c. malicia ac filiab. ei. Sunt de rati
et rati remedio. Et finalis de multiplici odio bono
et malo. Nunc p. r. dicendum erit de tertio vicio
capitali. vices de Ira q. aliqui est iusta et sancta
aliqui vero iusta et mala. quod et bene innuit p.
p. b. in verbis thematis dicens. Rascimini et
nolite peccare. v. supra. Prae grata. Que ma.
Rascimini et nolite peccare: vbi s.

Videntur erit de quadruplici ira. vices opima
bona/indifferenti/ et mala. Quadruplex ei h. m. o.
ira inuenit in scriptura. In p. t. autem sermone de
cere incedit de ira optima vices de. Est autem ira
opima: ira diuinialis punitionis: q. est prima i. o. s.
dine. Ira autem deo non dicit affectum n. e. comore: **I**rad
sed effectu vindicet. Ira enim de nibil altius est q.
dei iusta vindicta. **f**m Aug. xij. de tri. Et li. xv
de ciui. dei. capi. xxv. dicit. Ira dei non perturbat
animi eius est: s. iudicium quo irrogat pena
peccati et. Nam q. ad n. modum loquendis: si
cuit nos p. r. mentis n. e. odim: et cu. p. r. men-
tis n. e. aliquid fit turbatur et rascimur. ira de
us rascit de cu. volatur sue signi: p. filij v. p. t.
cepit contra: cu. r. deset et vicuum p. petrat
v. vult. D. **B**.

Dubitatur ergo propter quas causas deus
nos rascit: Respondeatur breviter
q. p. sepe in casis deus rascit sine ira suu ostendit
de hominibus que haberi possunt ex scripturis
sanctis: vices

supbia
ram de
puocat

b. agens
fin. p. p.
voluntate
auferre de
coronam.

Inuidia
ira dei
mocas

Supbia et pompositate.
Inuidia et malignitate.
Tristitia et repudiate.
De speleis irascit
homibus propter
avariciam et cupiditatem.
Luxuria et carnalitatem.
Astrimargiam et gulositatem.

Supbia **P**rius de irascit hominibus propter supbia et popo-
ram dei irare. **S**ic enim qui in regem crimen lese maiestatis
puocat eis committit ira et indignationes cum regis quam legis
icurrit. ita quod in re se erigit et dei beneficia
non recogscit ab obediencia eius recedit; prius vero
lucrat non dei impium exequitur; et facit absque falso
sine deceperendo iniurias et honorum sibi debitis
et subtrahit. ut ostendit venerabilis Ambrosius in libro de
sili. Propria inquit voluntas supbia dicitur. quod vo-
luntatis dei non subiecta sed sup ea exrollat. Et quia
honestas illa habet honestam servitatem voluntate dei quam sequatur
honestus vultus habere supra se. ideo deo auferit quod propter
voluntatem et singulariter habere debet. **L**et igitur homo vultus
auferit deo aliquid per voluntatem priam: deo auferit quam
corona. suam coronam. **S**ic enim corona soli copertis regi. ita
priam voluntas deo soli cui oia alia subiecta esse
debet. Et sic regem aliquem in honorez: quod suam coro-
nam ei coronaro auferret. sic honestus in honorez dei
quod auferet ei voluntatem propter preiugium sibi usurpando
quod deo solo suum: vultus priam voluntatem. **T**ales sunt quod legem dei spernit: non quod deus precipit: sed
quod ipsi recipiunt agunt. et iuste ira dei incurrit.
Hec consideras arcaxerces rex getulie. Dia est
legem dei statim deo scelissimo fore exurgat ira
eius in regem et filios eius. Que ubi scriptis Arta
perses rex plaz. Esdras sacerdos scribe doctissi-
mo: datus sibi et iudeis quoniam vellet regredi iustie
rusale et imolare deo celi: singularem eis necessaria
ad ordinatas: ut huius. i. Esdras. viii. **S**ic igitur huius
rauit per ganum quod legem dei spnere et ipm ad iram
puocare: mitem magis in facere deo christianum saguisse
ebit et redemptorem. Sic ergo per quod supbia ira di puocat
et contra honestum deum irascit mitigat. sicut
scriptus est filius istius. iij. Para. viij. Ut enim quod huius
at sit se auersa est ira di ab eis: ne deterrit. **C**ontra
inuidia cudo de irascit hominibus propter inuidiam et malignitatem
ira dei. **p**ropter **S**ic enim falsus est inuidus: iudice in iustu offendit. et quemadmodum sum oculis ledit: ita inuidus dei iustissimus
mū inducit quod est sume honestus turbat: et ad sui puri-
tatem puocat: ut de Domina. In cuius signum datus
pabolice loquens de illis quod sibi inuidabatur: ibi scriptum
suis: et ex inuidia occidere cogitabat: sub silicibus
die prius familiis: quod ad excolenda vineam locauit
agricolam: ad hos propter filium misit. quem agricultore oc-
cidet: credentes se ipsi hereditatem possessuros.
quod enim audisset rex ira est valde. et missis exercitu-
tibus. a. scriptis angelus predidit homicidas illos. s. chiodos
iudicatos. Ex quo sequitur quod sic inuidia puocat ira dei:
ita charitas: amor et dilectio contra diuinam misericordiam
et largam servitatem: furor et iracundia. Et propter hanc iram di
iustissimam inuidiam est. Micheas. vi. Et ideo ait prophetus
Elo. viij. Et ostendebat tibi dominus quoniam ira eius misera.

sunt est furor eius et quod es me. **T**ertio deus iras. **p**
scit propter avariciam et cupiditatem hominum. **S**ic enim filii Ioseph
istius quod contra preceptum domini sibi usurpauerunt de spo deo propter
Ihesus Christum: quod fuit anathema: et oia quod ea fuerit avaricia
Iras est deus contra filios istius. Iosue. viij. **S**ic etiam
saul ira domini meruit: quod dei preceptum ex avaricia
Amalech peccat optime omnes gregibus et armis
et vestibus: et vniuersitatem quod pulchra erat nec ea dissipata
dedit: et ideo de regno eius fuit. i. Reg. xv. **I**deo de
domino Elias. lvij. propter iniuriam avaricie eius contra Iras suum et
peccatum eius. Quare homo multitudine opibus deo affluere
pauperem ipsam per eternam feliciterem cupit ira dei de
clinare. dicente sapiente Ecclesiastes. viij. **A**b iuste ne auer-
tas oculos tuos propter iram dei. **S**ed haec modum enim
avaricia omniem etiam mercede eterna feliciterem eternam
re videbit: fuit illud Proverbii. xxj. Munus absconditum
dicitur exigitur. ira munus absconditum est eterna ab
honesto laude remora. **H**ec dei ira exigitur et est
non permissum adquirit. **N**on enim homo faciat ex*pro*-
positis future retributio amittere potest: dicente
domino Mattheo. vi. **A**mendatio vobis recessus merito suum.
Quarto de irascit propter acridiam et repudiatatem. **I**rascit
sic enim sterilitas terre irascit facit colonum. et sic deus propter
piger illius quod misit eum. sic quod negligenter acridiam
se habet ad dominum pertinet. In cuius figuram prius familiae iras
est in illo quod ad cenam iustitiae neglexit vestire. **L**xx. xiii.
Sic Nume. xi. dicitur quod in terra ortu est inuidus murus qui
dolens per laborem dominum quod cum audisset iras est. **Q**uis
enim non ex aio nec cordo leto deo fuit: sed semplene
et radose portu timore pene quam amore iusticie
et quod sibi precepit sunt facit ira dei non effugit. **E**t ar-
serunda operatio est diuina ire expiatio. **S**ic dicitur. q. Pa-
ral. xvij. **I**ra quidem domini mercede: sed bona opera
inuidam sibi re. **Q**uinto de irascit propter iracundiam. **D**e ira
di et crudelitatem. **S**ic enim discordia carnalium scit propter
turbas carnium: sic cephas marcus naurum: ita etiam iracundia
pestas discordie et iracundia hominum de ira propter
In cuius signum quod Maria soror moysi et Baron
iraci locutus fuerunt contra moysen: ideo contra eos dominus
iras est valde. Nume. xij. Et quod ira facit iratum quod in
sonire. ideo deus etiam stultus irascit iuste. **I**ra enim
potius est filius stultus Proverbi. xvij. Et contra hoc propter
pas et malitie in colloquendo ira tollit respici
nostram a deo. quod iustus mollis frangit iram. Pro-
verbi. xv. **S**exto deus irascit propter luxuriam
et carnalitatem. **S**icut enim fecerit et iniudicata nobis
irascit et deicaret crucias: et sicut adulteria spousum propter
puocat: ita lubricus et carnaliter dei ira contra se excedit luxuriam.
Et sicut scriptura in mulierem demonstrat. Nam quod
formicatus fuerat plus cum filiabus moab: ira
tus est dominus et dixit ad moysen. Tolle cuncos
principes plati et suspende eos contra sole in partibus
lis: ut auerteretur furor meus ab istis. Nume. xxv. **I**tre
tratus est dominus contra Ozeanum: eo quod tenet arcum domini: et
mortuus est ibi coram domino. q. Reg. vi. Et dicunt
hebrei quod ideo mortuus est quia denocet cum viris
re facuerat et se polluerat. **T**ertio dominus iras est
contra Solomonem: eo quod mens eius est contra auersam ab eo: et
cor eius depravatum per mulieres ut se queret deos alienos eum et est etenim sacerdos. q. Reg. ii. **S**ic autem im-

De optimia ira dei

dicia carnis dei ira excusat. sic disciplina metis.
q corporestrigat ne p illicitas voluptates deflu-
at; di gratiam iperat. iō ad cā habēdā nos p̄. p̄
uocat di. Apphendit disciplinā neq̄ irascit
scit. p̄ter p̄f castrumargi regulositatē. In cōsignū q̄ fla-
gulam. q̄i p̄l's desiderio carnū scēs. t̄ fles. irat̄ ē
furor dñi valde. Ilume. xj. Et in p̄. Adhuc
esec eoz erat̄ i oce ip̄oz. t̄ira di ascedit sup̄ eos
Et Neemie. ix. dr. Lomedēt̄ t̄ biberūr t̄ latu-
rati s̄r: t̄ ip̄inguat̄ s̄r: t̄ abūdauēt̄ deliciis i bo-
nitate tua maḡ. p̄uocauēt̄ at̄ re ad iracūdā et
recessit̄ t̄ a re. t̄ piecer̄ legē tuā p̄terga sua. E
rēta t̄o abstinenia t̄ oī duota ira dei placat.
Siē de Baron de Sap̄. xvij. In t̄pe de peccatis
restit̄t̄ ire di. Hec de ira optia siue ira dei.

Dubitatis circa p̄missa; exq̄ de⁹ sic irascit̄ perō
ribi p̄f sepe vicia ea pitalia ut dēm ē. Que enī
ēcā q̄ a mlt̄ ira di n̄ timet̄. Rūdet̄ breuit̄ q̄ b
ē p̄ter tres rōnes p̄ncipales q̄ sit ille

Sculptura cogitatio
Tres rōnes q̄re a mlt̄ ira Falsa opinio
dei n̄ timet̄ Diuturna exp̄
eratio

Priā ḡrō q̄re a mlt̄ ira dei n̄ timet̄ ē stulta
cogitatio. qm̄ p̄les stulte cogitat̄ dei n̄ cē. p̄s.
Dixit iſip̄ies i corde suo: n̄ est de⁹. Ubi posset
q̄ dicere. Quō p̄ hō cogitat̄ dei n̄ cē; cū vnu
q̄ p̄ Aristo. viij. p̄bf. n̄ ē p̄cessus i finitū i
cauſe cēntialr subordiati; p̄f q̄ op̄eret tandem
deuenire ad primā causam omnū. Respōdet̄

BBonauen. distin. viij. p̄mi lib. sententiay. Q̄
cogitat̄ cū assensu siue volūtate aliqd n̄ cē p̄
p̄uenire dupl̄r. Aut ex defectu icelligēt̄; aut ex
defectu icelligibil̄. Defectu icelligēt̄; ē cecitas vel
ignorātia; ob quā q̄ iſrat̄ rē cogitat̄ ip̄am n̄ esse.
Lōtingit̄ at̄ dupl̄r cē cognitōe de aliq̄ ente. S.
si est t̄ qd̄ ē. Intellectus ar̄ n̄ deficit̄ i cognitōe
diuīe. q̄rat̄ qn̄ ad cognitōe; qd̄ cē aut̄ qn̄
n̄ ad cognitōe; si ē. Scum̄ ei bñ p̄ fidē dei cē;
s̄z nescim̄ clare qd̄ sit. Un̄ d̄ Dama. Lognitō
existēt̄ dei nobis nāl̄ ē inserita. Et Aug. de fin.
de ad P̄ter. dr. Nihil tantū nouit̄ mens q̄neū
dei cē t̄ se. Quia ḡ intellectus nūq̄ deficit̄ i co-
gnitōe dei si ē; nec p̄ ignorare ip̄m ē simp̄l̄
q̄līt̄ t̄ gēt̄les. vt Aristo. t̄ cēt̄ p̄bi cognovit̄
dei cē. S̄z q̄ intellegēt̄ n̄ deficit̄ in cognitōe qd̄
ē. iō freq̄t̄ cogitat̄ dei cē qd̄ n̄ ē. sic idols vel
creatura. vln̄ cē qd̄ ē siē dei iustū. Sic petōres
stulte cogitat̄ dei si cē id qd̄ ē; vices iustissimū;
q̄ null̄ in malū dimicat̄ impunis; t̄ q̄ntūcunq̄
partiū. qd̄ si cogitat̄ merito timeret̄; t̄ irā dei
fugeret̄. Sedo p̄t̄ cogitat̄ aliqd n̄ cē p̄ dey-
fectu a p̄c incelligibil̄. Et hmoi defectu p̄t̄ esse
duplex. Aut defectu p̄ntie; aut defectu cūdētē.
Defectu p̄ntie. vrpote q̄ n̄ sp̄ ē n̄ vbiq̄; i vbi
q̄ totalit̄. qd̄ aut̄ n̄ ē p̄; i aliq̄n̄ est̄; aliq̄n̄ n̄;
p̄t̄ aliq̄n̄ cogitat̄ n̄ cē. Silt̄ de eo qd̄ n̄ ē vbi
q̄. q̄ codērōne q̄ p̄t̄ cogitat̄ n̄ cē hic; p̄t̄ co-
gitati n̄ cē alibi. Silt̄ cēt̄ de eo qd̄ fm̄ grē ad

est t̄ fm̄ grē abest̄. de⁹at̄ tot̄ ē vbiq̄ t̄ sp̄; s̄ n̄
p̄t̄ cogitat̄ n̄ cē. Hanc rōne assignat̄ Anselm
in lib. t̄ra iſip̄et̄. Sedo n̄ solū p̄ter de⁹
fectu p̄ntie p̄t̄ aliqd cogitat̄ n̄ esse; t̄ p̄t̄
defectu cūdētē. q̄ n̄ ē cūdēs in se t̄ in pbano
do in se. q̄ ē q̄n̄ibl̄ mai⁹ cogitat̄ p̄t̄.
In pbando x̄o; q̄ ducit̄ rōnis b̄ pbauēt̄ phī-
vi p̄z s̄. q̄ n̄ p̄t̄ cogitat̄ n̄ iſip̄ies in cor-
de suo/n̄ est de⁹. Stult̄ q̄ ē q̄ cogitat̄ vel dīc
n̄ est de⁹. Llamat̄ em̄ dei cē oīs creatā natūra. Omnis
ra/angeli/boies/cclū t̄ terra t̄ omnia q̄ in eis s̄e creatā
Unde Aug. in lib. de vtilitate credēdi. Nō s̄u clameret
stra inueteri oporet̄ t̄ inanis ordinē celi; pulcri de⁹ cē
rudinē sideri; vicissitudines tēpōz. in q̄ cōsis-
deratione non curiositas ē exercēda; sed grad⁹
ad eterna faciend⁹. q. di. Logicer̄ hō q̄ntus sit
iste q̄ hec omnia fecit. Et Job. xii. Interroga iu-
menta t̄ docebūt̄ te. t̄ volatilia celi t̄ indicabūt̄
tibi. Loquere terre t̄ rīdebit̄ cibi; t̄ narrabunt
piscis maris. Quis ignorat̄ q̄ oīa hē manus
dñi fecerit mirabilis crēe in tonna rex varieta-
te ordo rep̄ier. Est qd̄a ordo situālis sūt̄ lo Ordode-
calis; q̄ q̄libet creature tener suū locū fm̄ suā cōpōz t̄
dignitare. Nā tra t̄ terrena sicut viliora i imis lorū
locata sūt̄. Aqua vt d̄ignorei p̄minet̄. Ver ve-
p̄fectioz sup̄ior̄ ē. Et ignis tra actiūz calidus a
nob̄ elogat̄ sup̄ alia elemēta situat̄. Eli icor-
ruētibiles sol t̄ luna t̄ stelle lucētes i suis sp̄be-
ris aēlissime collocati sunt. Et celū empycum
nobilissimū vbi gaudēt̄ sei cum chio; sup̄mū
omniū est. Subsequit̄ t̄ aliis ordo q̄ rōp̄ dici Ordō
p̄t̄. Ordinatissime em̄ sol facit cursu suū p̄ s̄/p̄z
gna zodiaci infra annū inēcip̄. Et sic transīt̄
tempora veris/estatis/autūni/bymis/cū effecti-
bus suis. Transeunt t̄ dies naturales cadēt̄ em̄
poris mētū ad motū p̄mi mobilis cōplerū. t̄
ea q̄ in byme mortua videbant̄; in vere revi-
uiscent̄ t̄ in estate fructificat̄. Predicat insup-
dei cē sacra scriptura t̄a vereris q̄ non iesta. t̄
oīs scriptura phoz/poetaz/omniū gentilū.
Qualis ergo est dementia illor̄; q̄ rānee verita-
ti nolunt adhēscere. tales vices sunt qui di ira
cūdī n̄ formidat̄. sicut sunt sepe latrones/
raptores/paupēr̄ opp̄sores/ita viventes acī
de⁹ n̄ cē. Sedo ratio q̄re a multis n̄ time-
tur ira dei/est falsa opinio. Nam cū multi ne-
gore non possunt esse dei; opināt̄ em̄ falso q̄ in
illo ira cadere non p̄t̄. Dicunt nāq̄ dei esse
clementissimū; ira t̄o clementē fore 2tariā; et
iō n̄ cē do cadere posse. Quop̄ errorē late p̄f q̄
Lactantius li. de ira di. Arguit̄ t̄ sedo t̄los. q̄
null̄a passio cadit in deo; sed ira est passio; q̄
t̄a deo remēcēda. T̄les aut̄ n̄ accendunt̄ q̄
ira dei est p̄fectū iunctū mala puniē; vt p̄z
p̄missis lfa. B. Q̄ autem in deo sit ira ostē die
scriptura sacra mlt̄pl̄r; vt p̄z in premissis de-

septē vīcīs capitalib⁹, p q̄b⁹ d⁹ irascēdō pēas
istixit. Un⁹ in p̄s. Dñe ne in furore tuo arguas
me: neq̄ i tra tua corri me r̄c. Et ite. Effundē
nā tuā i genes q̄ te nō ouerūt. Et ite. Quis
nouit potestatē ire tue: r̄ p timore tuo irā tuāz
dīnūcerare. Et sic de alijs scriptorū sacris. Ex q̄b⁹

R Quō de⁹
B irasci
cellecu dicrop aduertendū p̄mo fm Bona. in
ij. dist. xxiiij. et Rich. in. iiiij. dist. xxvij. et sanc⁹
Tbo. i sepro p̄mu: dist. xxij. Q̄ q̄nūcti⁹ aliqd
dicit deo qđ nob̄ denorat passionē deo
dicit fm effecū: r̄ nō fm p̄stio⁹ effecū. Odiū
ḡ amor/ira/et silia q̄ in nob̄ sūr passiones i deo
dicunt fm effecū q̄ od nos. ut r̄c dīc̄t deus
odire/cum effecū odij exhibet. tūc irasci/cum
effecū ire nobis ostēdit. Isp̄ aut̄ de⁹ stabl̄ ma
nēs sine passiōe aliquid dā cuncta moueri.

Sēdo norandū: q̄ nō oia q̄ fm nomē sonat
r̄tē dīcū r̄tē i re: nec oia q̄ bz nomē sonat
viciū dīcū illud in re. Prop̄tē dīc̄ Juuenal.
Fallit em̄ viciū specie r̄tēs et vmbra. Et Se
neca ad Lucillū. Vicia in nobis sub r̄tē noīe
rep̄t. Et Greg. Sepe vicia se īgerūt et vices
et metuunt: vt cenacitas/parsimonia/effusio/
largitas/crudelitas/zel⁹ iusticie/remissio/pie
tas: velte videri. Jō nō om̄ne qđ dī ira: viciū est
aut̄ p̄tēm. Tertio norandū fm Bona. i. iii.
dist. xv. q̄ triplex ē ira. Queda ē p̄ter r̄onis im
periū. Prima vīcī iracudie mor⁹. Sc̄da est ira
z r̄onis iperū. q̄n̄ q̄s p̄tēt ad irā: passiōi raz
tione subiūcit: et seq̄ iordinate impētū ire. Ter
tia est ira q̄ ē fm r̄onis iperū: q̄s irasci fm
qđ merito irasci debz. Sic merito ira cū p̄ies
filios imp̄ys: r̄ p̄tē exigēt illoꝝ malitia iordia/
te corrigit eos. si irasci plati et dñi subdīt i
obedientib⁹. sic irat⁹ fuit cb̄s q̄n̄ eūcē vēdēces

In deo ē et emēces de cēplo. Ex q̄b⁹ infert q̄ d⁹ q̄ est
ira fm et clementissim⁹ sine sui mūratiōe: sine passiōe:
fecū p̄c: sine p̄tē: sua exigēt iusticia irasci. lepe p̄tē
karum res obſtinatos i tra peulcans q̄n̄ eis effect⁹ ire
demonstrat̄ q̄les sūr guerre: pestilētē/cēpēta/
eos/grādn̄ces sterilitates t̄re/fames/terremo/
tus/terrores d̄ celo et signa maḡ r̄c. Ecce tā p̄tē
falsa opinio et stulticia illoꝝ q̄ deū irasci nō dī
cunt: et sic nec ei⁹ iram r̄imētūm̄t̄ cor̄ ma no
bis inflēcta: tot scriptorū sacre etiā gentilium
clāmēt̄ deūm̄ irasci: et iram ei⁹ ab oīb⁹ timēdā.
Z Tertia ratio q̄rea mūlē nō timēt̄ ira dei ē dī
Diutina urtura dei expectatio. Lōstuevit em̄ d⁹ p̄ter
dei expe longanimitatē suā sufferre p̄tētēs inīq̄s glon
tatio ga tpa/et sic p̄ dulcedinē ei⁹ atrabat̄ ad pe
nitentiā. Sz inde ml̄ti sumūt̄ audaciā et deterio
res facīt̄ iram dei nō existimāt̄. Uerūnt̄ ve ait
Hier. in exposicōe Hieremie. Quāto maior
est numer⁹ tēpox quib⁹ obliuiscimur deū: tan
to maior est pena p̄tē: qđ nec longitudine tem
porū p̄rest̄ edomari. Item ml̄ti iram dei non
timēt̄ propter diutinā dei expectatioē. et
stib⁹p̄t̄o ml̄tum temp⁹ vite sue p̄mitit̄. De
qđ scriptū ē Ecc. xxij. Repromissio neq̄ssima

m̄tros pdidit. Nequā repromissio dñi sibi pēas
repromitterit qđ dō soli p̄priū c.s. futuro tpe dīf
poner evitā i meli⁹. Lōtra qđ Ac. i. Nō ē ym
nosse tpa r̄c. Neq̄or p̄tēt q̄ cū tps ml̄tū iuri
lit p̄sūp̄t̄ r̄ dō iobediēt̄ fuit. adhuc vult plus
tpis a deo h̄ic ad iobediēt̄ sibi. Neq̄ssima: qđ
nō solū cl̄cē tps pdidit: s̄i p̄tēla dei expēdit̄: et
adhuc i fururo p̄ certi tps b̄ itēdit̄. Item Eccl̄s.
vij. Q̄ n̄ p̄fer̄ cito z malos s̄nia: abſcb⁹ villo et
more fili⁹ hoīm p̄petrāt̄ mala. Nūc cēt̄ mouen
da qđ Ex q̄ ira dei ē timēda: ex q̄b⁹ t̄i cauf̄ i pri
culari r̄c. quā volo refuare ad fmōnē seq̄nt̄.
Rogēt̄ d̄ deū oipōtē ve irā suā auerā a nob̄
ne p̄ effecūt̄ ire sue in voluamur ērnis sup̄plici⁹
Amen

De terribili ira dei
Sermo. XXXIX

O Wisnouit p̄tātē

stre tue: et p̄tōre tuo irā tuā dīnūeraq̄
re: p̄alxxix. In p̄cedēt̄ ser. audi⁹
Sz q̄re dō irasci p̄tēt̄ q̄les ēt̄ ml̄t̄ irā dī n̄ t̄
mēt̄ p̄p̄t̄ tres cauf̄. Et q̄lis ēt̄ dō s̄c̄ ira bz effe
ctū p̄nēz q̄s iſtigāt̄. Nūc znr̄ vīdēdū ēt̄ de fr̄b̄
bili ira dei: quā d̄ oīdēt̄ sepe sup̄ iustos et iūz
tos: bonos et malos: et signis ire dī. Pro ḡs
Bue maria. Quis nouit p̄tātē tue r̄c. ve. s.
In b̄ fmōe mouēd̄ s̄f̄ due q̄ones. P̄ua: ex q̄
bus cauf̄ i p̄tēlāt̄ possit coḡsci ira dei ēt̄ fr̄b̄
lis cūc̄t̄ hoīb̄. R̄ndēt̄ breui⁹ q̄ ira dei tērribi
lis cūc̄t̄ apparere debz: p̄petr̄ tria

Quia paruulos innocentēs
De irasci tērribi p̄nit
lif p̄petr̄ tria Quia iustos affligit
Quia ml̄t̄oz oīz̄nes detet
star et eos n̄ craudit

P̄tō ira dei oīdēt̄ ēt̄ tērribil̄ et co q̄ paruu
los innocēt̄s v̄l̄ nōdū ysl̄ r̄onis habēt̄s q̄n̄z
grauis p̄nit. P̄nit ei q̄n̄z p̄uulos innocēt̄. P̄nit
tes p̄petr̄ p̄tēt̄ parentū. p̄tēt̄: q̄ i dilūnū pierunt p̄uuli p̄z
et suffocati sūr oēs infantes et p̄uuli q̄r̄e rep̄t̄ p̄tēt̄
ban̄k̄ i mōo Ben. vij. Adiūt̄ s̄c̄ in sodomis et parentū
icēdēt̄ zēremati oēs q̄ erāt̄ i vēr̄t̄ mort̄: et q̄ su
gebāt̄ yb̄era. Gēne. fix. Sic adhuc bodie sepe
verāt̄ mōs aut̄ fame: aut̄ pestilēt̄ q̄libet alia
adūt̄t̄t̄: et ybi n̄ excludit̄ p̄uuli: q̄p̄tēt̄ p̄tēt̄ pa
rēt̄ et alioꝝ vna cū alioꝝ p̄nitunt̄. Si ḡdices
O formidabil̄ dei iusticia: o tērmedā dei iracū
dia ē ista dñi de⁹. Cur eos q̄ tenō leſet̄ exē
minas: p̄uulos cur t̄tāc̄t̄ p̄nit̄. Et r̄ndēbit̄
tibi p̄tēt̄: q̄p̄tēt̄ p̄tēt̄ pareū. Jō h̄orū dubiū
Urt̄ fili⁹. p̄p̄tēt̄ p̄tēt̄ p̄tēt̄ possit̄. Et vide
q̄ n̄. q̄ Ezech. xvij. de⁹ dīxit̄. Fil⁹ nō portabit̄
iniquitatē p̄tēt̄: p̄t̄ n̄ portabit̄ iniquitatē fili⁹. Sz
i h̄il̄ habet̄ Leo. xx. ybi dñs dīxit̄. Eḡo sū dōz
minus de⁹ cu⁹ forz̄ zelotes ylītēans iniquitatē
tē p̄tēt̄ in fili⁹ in certiā et q̄r̄a ḡnāt̄ionē eoz q̄
odēt̄ me. Ad hāc dubitatioꝝ resp̄adet̄ dñs
Bonauien. li. ii. dist. xxij. q̄ duplex est p̄nit̄